

KZS-FCI

MOJ BERNI

Glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse

BESEDA PREDSEDNICE

V pričakovanju sončnega in toplega poletja smo vam narisali nekaj nasvetov in zanimivosti, popisali naše potepanje in naš piknik, »za okus« pa dodali še nekaj fotk. Upam, da vam bomo popestrili poletje in pomagali rešiti kakšno težavo. Tudi cilj našega piknika je bil takšen in vesela sem, da se nas je ponovno zbralo tako veliko. Kljub recesiji in slabim časom število naših članov ponovno raste, kar pomeni, da je naša ponudba kakovostna in zanimiva. Seveda pa je delo vedno lahko opravljeno še za odtenek bolje in tega se zavedamo tudi mi. S pomočjo sodobnih orodij informacijske tehnologije vas večina dobiva naša obvestila, nekaterim jih pošiljamo po običajni pošti, od vseh pa bi si želela pošte tudi v obratni smeri: predlogov za nove lokacije naših srečanj, za teme morebitnih predavanj, ki bi jih želeli slišati, za organizacijo male šole razstavljanja ali vzgoje in šolanja, vprašanja o zdravju, prehrani, negi.... saj vas verjetno marsikaj zanima. Mi pa bomo poiskali verodostojen odgovor, ki bo koristil vsem našim članom. Vsakega sporočila bomo veseli in z njim boste pokazali, da cenite naše delo in želite soustvarjati naš in vaš klub.

Še posebej pogrešam sodelovanje vzrediteljev, ki po večini pričakujejo pomoč in podporo, pri tem pa zaman pričakujem podatke za vpis v seznam plemenjakov oziroma plemenk, fotografije ob najavi legla, sprotne informacije o mladičih, ki so še na voljo...

Počitnice so pred vrati in v naslednji dvojni številki prenovljene revije Moj pes boste lahko prebrali obširne informacije o počitnicah skupaj s psom. Če je vaš način dopustovanja primeren tudi za vašega kužka, izkoristite čas, ki ga lahko preživite skupaj. V kolikor pa imate glede tega dvome ali pomisleke, je bolje, da vaš berni ostane v vročem poletju v zanesljivem varstvu. Vedno najprej pomislite na vzreditelja, kjer ste kosmatinca kupili: če kje, potem tam zagotovo vedo, kako je treba zanj poskrbeti, da bo ločitev čim manj stresna in vaš dopust brezskrben. Druga možnost pa so seveda bernski prijatelji, s katerimi se družite in kjer se vaš berni počuti kot doma. Kjer je prostor za enega bernija, je vedno prostor še za enega. Dokazano! Tudi zato je lepo biti del naše velike bernske družine.

Prijazno poletje vam želim,

PRVI KORAKI V NOVEM DOMU

S pomladjo se vsako leto poveča povpraševanje po pasjih mladičkih, s tem pa tudi število novih skrbnikov, ki se spoprijemajo z radostmi in skrivnostmi pasjega sveta

O pasteh pri nakupu pasjih mladičev je bilo že veliko napisanega, prihod štirinožca v novi dom pa pomeni začetek odgovornega lastništva in priložnost, da vse naučeno preizkusimo tudi v praksi. Prvi koraki kužka v novem domu naj ne pomenijo niza stresnih dogodkov, ampak »piko na i« priprav na prihod novega družinskega člana. Vsak skrbnik se mora zavedati, da je z nakupom prevzel tudi odgovornost voditi svojega kužka skozi vse faze življenja in biti z njim v dobrem, pa tudi v slabem.

Prvi tedni v novem domu so izredno pomembni: mladiček je kot testo, v katerega se vtisnejo dobre in slabe izkušnje, ki se jih kužek ne bo nikdar več znebil. Mladička ne obremenjujemo z radovednimi obiski znancev in sorodnikov, naj ne bo igrača za otroke. Pustimo mu čas, da se navadi na novo okolico. S pretiranim vsiljevanjem nežnosti in odvečnimi napornimi obiski lahko povzročimo zavrtost ali agresivnost, ki bo ostala za vedno. Tako kot dojenček tudi mladiček relativno veliko spi, ko pa je buden, je zelo dejaven in mu je potrebno najti prijetne zaposlitve in vedno le prijazna srečanja z drugimi ljudmi in živalmi. Ko se bo umaknil iz vaše družbe, naj bo to konec "akcije" do naslednjega budnega obdobja.

Prva pot k veterinarju

V prvem tednu bivanja mladička v novem domu je skrbnik dolžan svojega novega družinskega člana vpisati v Centralni register psov (CRP), ki ga vodi Veterinarska uprava RS. Pri izbranem veterinarju – koncesionarju bomo to uredili zelo hitro, potrebujemo le evropski pasji potni list (modro knjižico) in kupoprodajno pogodbo. Veterinar bo mladička tudi pregledal, preveril številko vstavljenega čipa, svetoval glede nadaljnega cepljenja, odpravljanja zunanjih in notranjih zajedavcev ter morebitnih prehranskih sprememb oziroma dopolnil. Mladička bo tudi stehtal.

Družabnost

Mladiček prihaja iz legla, kjer je bil vajen družbe sorojencev in je dneve preživeljal v igri z njimi pod budnim očesom pasje mame. Zdaj je novi skrbnik postal njegovo novo krdelo in mu je kot odgovoren skrbnik družbo tudi dolžan zagotoviti. Vsak dober vzreditelj pričakuje, da si bo vsaj eden od odraslih družinskih članov ob prihodu mladiča vzel teden dni dopusta zanj in mu olajšal prehod v novo življenjsko obdobje. Med igro in prijetnimi izkušnjami naj počasi spoznava domače okolje. Pes je socialna žival, samota zanj ni naravno stanje in za bernija to še posebej velja. Osamljen pes, še posebej mladič, razvije vrsto neželenih vedenj in je podvržen dodatnemu stresu, ki lahko vpliva na njegovo zdravje in splošno telesno odpornost. Mnogim težavam se bomo izognili, če bomo mladičku že v začetku dovolili vstop v bivalne prostore.

Večina skrbnikov, ki svoj dom resnično deli s pasjim prijateljem, pravi, da njihov kuža vse razume, samo govoriti ne zna. Trditve postane samoumevna, če seštejemo nešteto vtisov, ki jih kuža osvoji tako rekoč mimogrede, ko se kar med vsakdanjimi opravili ukvarjamo še z njegovo vzgojo. Od malega ga usmerjamo, popravljamo njegove napake in predvsem nagradimo njegovo pravilno vedenje. Če si vzamemo dovolj časa za postopno privajanje na samostojnost, mladiček ne bo imel težav z ločitveno tesnobo. V stanovanju ga sprva zapuščamo le za nekaj minut, nato čas podaljšujemo, pustimo mu igrače in dovolj priboljškov za grizenje. Počasi bo ugotovil, da je naš odhod pravzaprav nekaj prijetnega: dobi igračo, priboljšek in še izdatno se lahko v miru naspi. In najpomembnejše: prepričati ga moramo, da se bomo vedno vrnil.

Na varnem

Varnost je za mladička prav na vrhu lestvice pomembnih vrednot. Po prvih negotovih korakih se bo pričelo raziskovanje sveta in vse večja samostojnost. Mladič mora biti na prostem vedno pod nadzorom, ne le zato, ker lahko dela škodo, pač pa tudi zato, ker lahko doživi kopico neprijetnih izkušenj, kar bo posledično oblikovalo njegovo vedenjsko sliko. Tudi zakonodaja nam nalaga obveznost, da mora biti pes pod nadzorom skrbnika na javnih površinah, nenazadnje pa ne smemo prezreti možnosti, da nam mladička lahko povozijo ali celo ukradejo. Varnost pomeni tudi, da ima mladiček na voljo čisto svoj prostor, kamor se lahko umakne, ne da bi ga kdo nadlegoval. Predvsem mu morate to dopustiti vsakič, ko si bo utrujen od vaše družbe ali igre oziroma sprehoda privoščil počitek. Marsikdo ponudi kužku

udobno ležišče, drugi škatlo, tretji sobni boks. Za vse velike pasme, ki so podvržene dednemu nagnjenju h kolčni ali komolčni displaziji velja, da je potrebno še posebej paziti pri hoji po stopnicah, po bregu navzdol, pri preskokih, pri teku ob kolesu in se naštetemu najbolje izogniti, dokler se sklepi mladega psa ne izoblikujejo.

Za kužkovo varnost ni odveč razmisliti o ograjici oziroma vratcih, ki jih namestimo med podboje vrat in s tem omejimo njegovo gibanje, ko je potrebno, hkrati pa imamo pregled nad dogajanjem. Predvsem je to smiselno na vrhu stopnic, na vhodnih vratih ipd. Enako kot pri majhnem zvedavem otroku ne gre pozabiti tudi pri mladem kužku, da je potrebno zaščititi električne vodnike, odstraniti dolge zavese in strupene rastline, pospraviti obutev.

Vzgoja in šolanje

Preden ga pripeljemo domov, se morajo vsi člani družine dogovoriti, kam bo imel kuža vstop in kam ne bo smel. Zagotovo bomo prese-nečeni, kako hitro bo kužek, pa čeprav še nebogljen mladiček, osvojil nove navade, če mu jih bomo predstavili mirno, odločno, v pravem času in na pravi način. Poznavalci priporočajo in izkušnje govorijo, naj ima kuža od vsega začetka enake omejitve kot nato celo življenje: če odrasel pes ne bo smel ležati na kavču, tega tudi mladičku ne dopuščajte. Večina skrbnikov – začetnikov pade na izpitu, ko se je treba odreči dajanju ostankov hrane neposredno z mize. Prose-či pogledi, dvignjena tačka, skorajda »stoja na trepalnicah«... Kaj vse mladiček ne naredi, da bi skrbnika prepričal o nujnosti grizljaja z mize? Pa vendar je prepotrebno zamižati in pogledati proč. Seveda bo mladiček kakšen priboljšek, ki ostane od kosila in ni na škodo pasjemu zdravju, že dobil, vendar ga bo našel v svoji skledi in to potem, ko bo družina svoj »obred« dokončala. Navajanje na disciplino med obroki družine je nujno potreben pogoj, če želimo svojega kužka kdaj vzeti s seboj v gostinski lokal, kjer je prosjačenje in nadlegovanje gostov še posebej prepovedano. V zadnjem času prisotnost psov v lokalu namreč ni nič nenavadnega pod pogojem, da je kuža primerno vzgojen in socializiran. Skrbniki psov, še posebej tujci ne puščajo več svojih psov v avtomobilih med tem, ko gredo na kosilo ali na kavo, zato izbirajo lokale, kjer so kužki dobrodošli. Učenje lepega vedenja v lokalu pa se začne že zelo zgodaj, tako rekoč takoj, ko se začnemo z mladičkom potepati po svetu.

Neželeno vedenje dosledno spregledamo, nagradimo pa dobro opravljeno delo. Nagrada, lahko je priboljšek ali pa igračka, naj bo vedno v bližini! Ne glede na poreklo, pasmo in velikost je za vsakega mladička vstopnica v odraslo življenje opravljen tečaj v mali šoli. Ni potrebno posebej poudarjati, da je izbira dobre male šole zelo po-

membna. Izkušeni inštruktorji bodo skozi igro vodili malega šolarja in njegovega skrbnika proti cilju, kužek bo spoznaval nove pasme in drugačne pse, ki bodo primerne starosti za njegovo družbo. Od vsega je zagotovo najpomembnejše, da bo inštruktor ves čas šolarja na voljo za vprašanja in sprotno reševanje težav, še preden te prerastejo v resen problem.

Vsak lastnik mladega kužka si želi lepo vzgojenega in prijaznega psa. Zavedati se je treba, da je za doseg tega cilja potrebno veliko potrpežljivega trdega dela, ki pa se brez dvoma obrestuje. Vse, kar leto in pol vlagamo v našega doraščajočega psa, bomo želi v naslednjih desetih letih mirnega sožitja. Če kuža preživi večino časa v pesjaku, od njega pač ne morete pričakovati niti zahtevati, da se bo znal obnašati v stanovanju, v družbi otrok in odraslih, da bo poznal skrivnosti sporazumevanja z ljudmi in drugimi živalmi. Čim več časa bo kuža v družbi ljudi, tem hitreje se bo naučil sporazumevanja s skrbnikom in on z njim. Leto dni star kuža je tako rekoč še prvošolec, zato ne zahtevajmo od njega diplomo "pasje univerze", pač pa se naučimo z njim komunicirati v njemu razumljivem jeziku, uporabljajte vedno enake izraze in povelja. Mladič zna ležati in sedeti tako rekoč od rojstva, zato nam ga tega ni potrebno učiti; sami se moramo naučiti primerne načina, kako mu brez prisile in na njemu razumljiv način dopovedati, kdaj naj sede oziroma leže.

Opravljanje potrebe

Pri navajanju na vsakdanji red, tudi sobno čistočo, je potrebna potrpežljivost in nekaj znanja, nikakor pa ne kazni. Mladički so pri dobrem vzreditelju že spoznali prve učne ure sobne čistoče, saj se noben pes ne želi iztrebljati v svojem neposrednem bivalnem okolju. Dober vzreditelj je mladičkom omogočil, da so si za opravljanje potrebe izbrali ločen prostor oziroma izhod na prosto. Sobna čistoča je lahko velik problem tistih skrbnikov, ki so kupili mladiča pri »sobnem« vzreditelju ali množičnem rejcu. Če je mladič prvič stopil na travo šele, ko ga odnesemo iz domačega gnezda, smo si s tako izbiro vzreditelja naredili slabo uslugo. Pet tednov star mladič že ohranja svoje okolje čisto in hodi ven opravljati fiziološke potrebe, če mu ponudimo priložnost. Uporaben je tudi nasvet, da je priporočljivo mladiča, še preden ga prinesemo v stanovanje, pustiti na travnati površini pred vhomom, da se polula in ga nato pohvalimo. Če bo najprej »osvojil« za lulanje prostor za foteljem, je prvi nesporazum že tu. Vedno si je treba v začetku vzeti dovolj časa in navajanje na opravljanje potrebe zunaj bo zelo enostavno. V novem domu je za začetek najbolje uporabiti posteljne predloge ali posebej za opravljanje pasjih potreb namenjene pleničke, ki jih dobimo v lekarni oziroma v vsaki boljše založeni trgovini s pasjimi potrebčinami. Takoj zjutraj pred zajtrkom in po vsakem hranjenju naj gre mladiček ven, najzanesljivejši znak za potrebo je vohlanje po tleh in vrtenje v krogu. Kuža takrat čim hitreje, vendar mirno odnesemo ven, ko pa potrebo opravi, ga zelo pohvalimo. Nikdar ga ne kregamo, če potrebo opravi na neprimernem kraju. Nezaželeno vedenje je treba spregledati tudi v tem primeru. Pri navajanju na sobno čistočo običajno delamo napake: ena največjih je, da kuža takoj, ko je opravil potrebo zunaj, odpeljemo nazaj domov. Tako bo hitro povezal opravljanje potrebe z odhodom s sprehoda in nam zlepa ne bo naredil veselja, da bi se hitro polulal, ko se nam bo mudilo.

Prehrana

Skrbnik nadaljuje tam, kjer je prenehal vzreditelj, vsekakor po enakem receptu in z enako vrsto hrane. Če se jo odloči iz kakršnega koli razloga zamenjati, je to potrebno storiti postopoma. Menjava hrane naj traja teden dni s tem, da se razmerje nove vrste hrane veča v škodo stare. Po dvanajstih tednih starosti damo mladičku od tri do štiri obroke dnevno. Od pol leta do enega leta starosti psičkom damo dva do tri obroke dnevno.

Psi so v mladosti hitro rastoče živali, pravimo da rastejo pred našimi očmi. Zato posvečamo njihovi prehrani posebno pozornost. Od psa, ki v razvoju ne dobi ustrezne prehrane, ne moremo pričakovati, da bo lepo raščen, vzdržljiv in odporen. S šestimi meseci pes doseže dve tretjini svoje velikosti. V tem obdobju najintenzivneje raste

in pridobiva na teži. Od 12 mesecev starosti dalje dnevno količino hrane razdelimo na dva obroka in ta način hranjenja obdržimo celo življenje psa.

Skrbnik naj se uči

Še pred izbiro in nakupom mladička je pametno zbrati potrebne informacije o pasmi, obveznostih skrbnika, o zdravju, zaščitnih cepljenjih ipd. Na srečo je v slovenskem jeziku sedaj na voljo res velika izbira kakovostne literature, nekatere knjige pa v knjižnici skrbnika psa enostavno ne smejo manjkati.

1. KARMEN ZAHARIAŠ: »TO, PRIDEN!« (2004, samozaložba)
2. CESAR MILLAN: ŠEPETALEC PSOM (TEHNIŠKA ZALOŽBA SLOVENIJE, 2011)
3. CESAR MILLAN: VODJA KRDELA (TEHNIŠKA ZALOŽBA SLOVENIJA, 2012).
4. HANS GUENTER WOLFF: NAŠI PSI - ZDRAVI S POMOČJO HOMEOPATIJE (ANU ELARA d.o.o., IG)
5. JOŽE VIDIC: ŽIVLJENJE S PSOM (2009, DEDAL, LJUBLJANA)

Mojca Sajovic

Giardia canis

Giardia canis je zajedavec, ki se naseli v tankem črevesu psov in mačk. Pri okuženih živalih povzroča bolezen, poimenovano giardioza, ki se kaže zlasti z drisko. O tej bolezni marsikaj še ni znanega, med drugim še ni potrjen njen morebitni prenos na človeka. Vsekakor pa se moramo obnašati, kakor da gre za zoonozo, torej bolezen, ki se z živali prenaša na ljudi, in poskrbeti za ustrezne zaščitne ukrepe.

Ljudje so sicer dovzetni za okužbo z drugimi zajedavci iz rodu Giardia (npr. Giardia lamblia). Vzrok za okužbo so onesnažena voda ali slabše higienske navade, zato je zelo pogosta med majhnimi otroci.

Giardia canis je pražival, enoceličar iz rodu bičkarjev. Njen razvojni krog je precej zapleten, ločimo pa zajedavce v celicah prebavnega trakta živali in ciste. Pes se okuži z zaužitjem ciste, ki živi v iztrebkih, od tu pa zlahka preide v okolje in vodo. Vlažno okolje je namreč idealno za njihovo preživetje, zato lahko ostanejo v blatu tudi do šest mesecev. Iz ciste se razvije zajedavec, ki se naseli na resice črevesne sluznice in vsrkava hranila iz črevesne tekočine. Razmnožuje se z večkratnim deljenjem na dve novi celici in se nazadnje izloči z blatom, kjer predstavlja ponoven vir okužbe.

Okužba s zajedavcem je verjetno pogosta, vendar se bolezen redko razvije. Največkrat se okužijo mlajše živali, najbolj izrazit simptom pa je akutna, prehodna ali kronična driska. Appetit se ne spremeni, pes pa vseeno lahko hujša. Blato je neobičajno, svetlo, zelo neprijetnega vonja in mastno. Bolezen se težko diagnosticira, potreben je večkratni pregled blata (več dni zapored). Še bolj učinkovit je test s tehnologijo ELISA, ki omogoča natančnejši pregled v pičlih 8 minutah.

Če je okužba potrjena, se postavi vprašanje glede zdravljenja. Psa, ki je sicer okužen, pa ne kaže znakov bolezni, ne bi bilo treba zdraviti. Za zdravljenje bi se odločili zlasti za to, da preprečimo morebiten prenos okužbe na človeka. Če okužba ni potrjena (pri driski zajedavca težko najdemo), pa vseeno utemeljeno sumimo na giardiozo, se tudi lahko odločimo za zdravljenje. Giardiozo zdravimo z antiparazitiki, ki jih predpiše veterinar.

Sicer pa tudi v tem primeru velja, da je najboljšo zdravilo prepreževanje. Psa 3-4 krat na leto razglistite in zdravljenje verjetno sploh ne bo potrebno oz. do okužbe sploh ne bo prišlo. Pomembno je tudi čisto okolje. Redno odstranjujte iztrebke, po potrebi pesjak očistite s paro. Med zdravljenjem in zlasti po njem psa temeljito okopajte, s poudarkom na območju okrog zadnjika. Za preprečevanje morebitne okužbe si po stiku z okuženim psom ali čiščenjem njegove okolice temeljito umijte roke, posebno pozornost pa posvetite tudi higieni svojih otrok.

Nina Barlič

Pasji urnik

Ljudje si radi sestavljamo urnike vseh vrst, npr. urnik delovnih obveznosti, prehranjevanja, vadbe itd. To nam zagotavlja učinkovitejšo razporeditev obveznosti in prostega časa. Psi sicer ne potrebujejo opomnika, da morajo npr. v čistilnico ali na govorilne ure, cenijo pa rutino pri obrokih, spanju in aktivnostih. Čeprav ne znajo gledati na uro, imajo odličen občutek za čas in dobro vedo, kdaj lahko pričakujejo hrano in kdaj sprehod.

Primer vsakodnevnega urnika povprečnega odraslega psa

Hrana: odrasel pes naj bi v večini primerov jedel dvakrat dnevno. Tako bomo zagotovili uravnan metabolizem in prebavo. S pomočjo notranje biološke ure bo pes kaj kmalu ugotovil, kdaj je čas za obrok. Najprimernejši čas za zajtrk je ob 7h, za večerjo pa ob 18h.

Voda: skleda z vodo mora biti vedno na voljo, vodo pa zamenjajte vsaj vsako jutro in vsak večer (poleti in pozimi tudi večkrat, saj se lahko zunaj voda preveč segreje oz. zmrzne). Pes naj ima vodo na voljo tudi po vsaki dejavnosti. Če psa komaj učite sobne čistoče, lahko količino in obroke vode ustrezno prilagodite. Vendar pa morate svojega psa pozorno opazovati - če se vam zdi žejen, morate količino vode povečati. Urnik »vodnih obrokov« je lahko na primer sledeč:

- 7:00 - pomijte in napolnite skledo z vodo do polovice
- opoldne - splaknite skledo in jo napolnite do polovice
- 18:00 - splaknite skledo in jo napolnite do polovice
- pred spanjem - pomijte in napolnite skledo z vodo do četrtnine

Odrasel berni naj bi popil približno 2 l vode dnevno. Vendar pa je količina popite vode odvisna tudi od same prehrane (suhi briketi ali vlažna kuhana hrana), zunanjih temperatur, fiziološkega stanja živali (brejost, dojenje,...) in aktivnosti psa. Mladiček potrebuje približno pol skodelice vode na vsaki dve uri.

Spanje: povprečen pes spi 14 ur dnevno. Za razliko od ljudi pes spi večkrat, a krajši čas. REM faza pri psu je aktivnejša kot pri človeku, zato se pogosto zdi, da pes v spanju teče, lovi plen ipd. Če vaš kuža spi več kot 16 ur na dan, je morda bolan in ga za vsak slučaj peljite na pregled k veterinarju.

Igra: igra je za psa ravno tako pomembna kot prehranjevanje in spanje. O predlogih za igro smo v eni od preteklih števil že pisali. Pso omogočite dva igralna termina na dan, na primer:

- 8:00 - igrajte se vsaj 15 minut
- 16:00 oz. po službi - omogočite igranje z drugimi psi, igrajte se skrivalnice itd.

Sprehod: sprehodi oz. telesne aktivnosti so izrednega pomena za pasje telesno in duševno zdravje. Najbolje je, če lahko psa na sprehod peljete dvakrat dnevno za pol ure. Več sprehajanja je seveda dobrodošlo in koristi tako psu kot lastniku. Če vam zaradi delovnih ali drugih obveznosti to ne uspe, premislite o najemu sprehajalca. Urnik sprehodov je lahko sledeč:

- 6:30 - sprehod še pred pasjim zajtrkom
- opoldne - sprehod (v tem času vam lahko pomaga najeti sprehajalec)
- 17:00 - sprehod pred pasjo večerjo

Skupno preživljanje časa: čas, ki ga preživite s svojim psom, zlasti krepí vez, ki si jo želite ustvariti med vama. Ta čas je najlažje načrtovati, saj gre lahko za druženje na kavču, medtem ko gledate TV, zunaj med branjem knjige ali jutranje crkljanje na postelji. Osredotočeni morate biti zgolj na to, da psa božate, crkljate, masirate itd. Psom je rahla masaža všeč, marsikateremu pa zadošča že to, da ga z nogo božate po hrbtu ali se ga preprosti dotikate.

Mladički

Učenje sobne čistoče: pri mladičkih morate v urnik vključiti tudi učenje sobne čistoče. Priporočeno je, da je nekdo vedno v bližini, da lahko psička pred ali med dejanjem zgrabi in odnese na prosto. Starejši mladički že zdržijo 3 do 4 ure med enim in drugim odvajanjem.

Primer urnika je lahko:

1. Ven, ko se zbudi.
2. Ven pred zajtrkom.
3. Ven okrog poldneva po drugem obroku.
4. Ven okrog 16:00.
5. Ven po večerji.
6. Ven pred spanjem.

Hrana: mladiček je trikrat dnevno: zjutraj, opoldne in zvečer. Če ste čez dan odsotni, naj mu kosilo prinese kdo drug.

Spanje: mladiči potrebujejo več spanja kot odrasli psi, približno 16 ur na dan. Nekateri celo 20 ur!

Sprehod: posebnost mladičkov je, da nekaj časa kar kipijo od energije, nato pa nenadoma postanejo utrujeni in zaspijo. Mladička peljite ven, kolikor je mogoče, začeni s krajšimi, 20-minutnimi sprehodi.

Starejši psi

Hrana: tudi starejše pse hranimo dvakrat na dan, vendar naj bodo obroki manjši oz. sorazmerni z njihovo aktivnostjo.

Voda: starejši psi potrebujejo več vode kot mlajši psi.

Spanje: starejši pes bo spal več kot aktiven odrasel pes, nekje med 16 in 18 urami dnevno. Pri psih velja podobno kot pri ljudeh: s starostjo postajajo njihove potrebe vse bolj podobne potrebam mladičev.

Sprehod: pomembno je, da je tudi starejši pes deležen sprehodov. Peljite ga na krajši sprehod trikrat ali štirikrat na dan. Izogibajte se prekomernim aktivnostim in divji igri.

Vsak pes je nekaj posebnega in morda boste morali urnik prilagoditi njegovim zmogljivostim. Prav tako boste morali upoštevati svoje obveznosti. Zapomnite si le, da morate psu zagotoviti eno od dejavnosti vsake dve do štiri ure, naj gre za hranjenje, sprehod ali igranje. Ključ do uspeha in srečnega psa pa je zlasti v doslednosti.

Nina Barlič

Vir: <http://www.dogster.com/dog-food/dog-feeding-schedules>

Repelent proti klopom

Domači repelent proti klopom 1

V posodo za kuhanje vlijemo **3 skodelice vode** (cca. 6 dcl) in dodamo na rezine narezani **2 limoni** in **2 pomaranči** (poljubno lahko zamenjamo tudi z drugimi agrumi) ter **½ žličke vanilije v prahu**. Zavremo in na rahlem ognju kuhamo 1 uro. Odstranimo rezine in ohlajeno precedimo skozi gazo v plastenko za razprševanje in dodamo še po **15 kapljic eteričnega olja cimeta, rožmarina in čajevca** (tudi ta eterična olja lahko poljubno zamenjamo z drugimi, ki so naravni repelenti npr. evkaliptus, limonina trava, sivka,...) ter **20 kapljic eteričnega olja geranije**.

Pred vsakim sprehodom plastenko pretresemo (ker eterična olja niso topna v vodi) in poškrpimo našega lovilca klosov. Če vam bo na sprehodu ušel iz vidnega polja, pojdite samo za vonjem po domačem jabolčnem štrudlju in našli ga boste.

Domači repelent proti klopom 2

Zmešamo **10 čajnih žličk mandljevega olja, 1 čajno žličko neemovega olja in 30 kapljic eteričnega olja geranije**. To oljno mešanico vlijemo v manjše razpršilo in si ga pred sprehodom razpršimo po rokah in ga nato z rokami vtremo v kožuh. Ima več prednosti: škropljenje gre ponavadi kužkom na živce, dlaka se po tem 'tretmaju' lepo sveti, lahko ga nanese tudi okoli gobčka, kjer drugače ne moremo škropiti, pa še vi boste zaščiteni proti klopi, če si ne boste umili rok. Ker ima neem svojevrsten vonj, ki marsikomu ne bo všeč, ga lahko 'zakamuflirate' z malce več eteričnega olja.

*Barbara Šolc in preizkuševalka
domačih zvarkov Jilli*

VODJA KRDELA – CESAR MILLAN IN MELISSA JO PELTIER

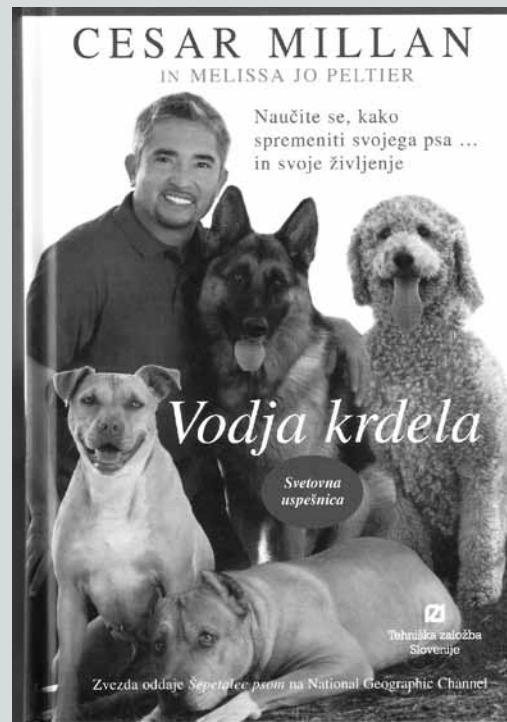
TEHNIŠKA ZALOŽBA SLOVENIJE, 2012

Po predhodni uspešnici smo aprila dobili še drugo prevedeno knjigo kulturnega pasjega psihologa Cesarja Millana. Knjiga, svetovna uspešnica v imenitnem prevodu Boštjana Vidica, dr.vet.med. učinkuje kot priročnik in predstavi niz konkretnih nasvetov za boljše sožitje psa in njegovega človeka. Večina skrbnikov psov najde v svojem ravnanju resne napake, ki sčasoma povzročijo vedenje psa, ki ga ne moremo več obvladati. Pri prebiranju knjige, ki si zasluži, da jo beremo s svinčnikom v roki, spoznamo zgovorne primere reševanja težav skrbnikov.

V knjigi Vodja krdela lahko preberete:

- Podrobno razlago vseh najpomembnejših načel mirno-odločne energije in kako jo uporabiti v odnosu s psom in z vsemi drugimi okoli nas.
- Kako lahko pri psu ugotovimo razliko med njegovo »osebnostjo« in možno »nestabilnostjo«.
- Cesarjev pogled na odločilno razliko med kaznijo in disciplino.
- Resnico o pripomočkih za uravnavanje vedenja psov (od povodcev in oprsnic do klikerjev in priboljškov) in kako jih uporabljamo ter Cesarjeve izkušnje z njimi.
- Odgovore na najpogostejša vprašanja o Cesarju in njegovih metodah.
- Uspešne zgodbe iz resničnega življenja Cesarjevih strank, gledalcev in občudovalcev - vključno z družino Grogan, skrbnico Marleyja iz filma Marley&jaz.
- Kako zadostimo potrebam, ki jih imajo posamezne pasme.
- Kratke napotke, kako postopoma rešimo najpogostejše specifične vedenjske težave, kot so npr. dominantnost ali napadalnost med hranjenjem.
- Kako dvignemo kvaliteto odnosa z našim psom na višjo raven.

Knjigo, ki jo je izdala Tehniška založba Slovenije, dobite tudi v boljše založeni trgovinah za male živali.

VETERINARSKI INŽENIRING NABERGOJ - VETERINARSKA AMBULANTA MALO DRUGAČE

Obisk veterinarske ambulante je večinoma stresen dogodek tako za psa kot za njegovega skrbnika

Včasih pa se zgodi, da najdemo ambulanto, kjer se ob obisku počutimo, kot bi prišli na obisk k prijateljem. Tako je v veterinarski ambulanti Nabergoj v Moravskih toplicah. Že ko se razgledujemo po dvorišču, nas zvedavo pozdravljajo živali. Pa ne katerekoli živali, ampak štorcklje s polomljenimi krili, muce na treh nogah, kužki, ki svoj bolniški dan preživljajo na vrtu... Čakalnica ni čakalnica ampak prijazna dnevna soba z udobnimi foteljami, pod oknom pa je zanimiv akvarij, na pokrovu katerega se greje še ena muca. Prav nič ne pogrešamo blišča polirane nerjaveče pločevine niti debelih preprog. V zraku vrvi življenje, prijazna energija, zavzeto delo. Skozi sosednja vrata pokukamo v prostorno in dobro založeno trgovino.

Delo skupaj petih veterinarjev vodita zakonca Smilja in Marko Nabergoj, doktorja veterinarske medicine, ki svoje življenje posvečata velikim in malim pa tudi divjim živalim. O tem, da zaposlenim noben napor v korist njihovih pacientov ni odveč, govori tudi uradni urnik ambulante, ki je za najbolj potrebne odprta tudi v nedeljo.

Za skrbnike malih živali, predvsem psov je zanimivo, da so osnovne dejavnosti ambulante laboratorijska diagnostika, ultrazvočna in rtg diagnostika, poleg klasičnega pa tudi homeopatsko zdravljenje. To je tudi edina veterinarska ambulanta pri nas, kjer se izvaja biomagnetna diagnostika in bioresonančna terapija.

Veterinarja Smiljana in Marko Nabergoj nesebično razdajata svoje znanje skrbnikom živali, ki pridejo v ambulanto. Tudi mi smo jima zastavili nekaj vprašanj:

1. Za skrbnike mladičev je zelo pomembno, da s prvimi ukrepi, kot so na primer razglistenje in prva zaščitna cepljenja, ne naredijo več škode kot koristi. Kakšen režim priporočate, ko prinesemo mladička, ki je že prvič cepljen proti nalezljivim boleznim, pri desetih tednih domov?

Glede režima preventivnega cepljenja je ta odvisen od situacije pri vzreditelju, še posebej, če so živali ogrožene. V tem primeru je potrebno cepiti prvič po 7. tednu starosti in nato ponoviti cepljenje še enkrat čez mesec dni. Telo je sposobno narediti dober imunski odgovor šele po 14. tednu starosti, zato ne svetujem prehitvevanja z vakcinacijo. Če je le možno, to velja tudi za steklino. Po 14. tednu je cepljenje popolnoma varno in če se le da, naj se skrbnik dogovori z veterinarjem za uporabo cepiva Vanguard r, ki je zelo varno. Razglistenje je ob vakcinaciji obvezno. Žival mora biti popolnoma zdrava in je ne smemo obremenjevati ob ali takoj po vakcinaciji s kirurškimi posegi, kopanjem, spremembo okolja..., s stres torej, ki dodatno obremenijo telo. Proti notranjim zajedavcem se dajejo tablete po navodilu proizvajalca in sicer 1 tableta na 10 kg telesne

teže in nič več, ker sicer lahko preobremenimo ledvice! Pse je potrebno razglistiti vsaj na 3-4 mesece, če je blato polno zajedavcev, pa postopek ponoviti čez 14 dni.

2. Kakšen je vaš nasvet glede sterilizacije oziroma kastracije psov, ki se ne uporabljajo za vzrejo (pri kateri starosti, kakšen poseg, endoskopsko - klasično pri psičkih)?

Poseg odsvetujemo pred 11. mesecem starosti zaradi vplivov hormonov na rast. (Op.ur.: Več lahko preberete v enem od člankov v tej številki).

3. Letos je očitno spet leto klopotov. Imate za naše bralce kakšen nasvet?

Pse je nujno potrebno zaščititi, saj naredimo z zaščitnimi sredstvi manj škode kot z morebitnim poznejšim agresivnim zdravljenjem klopnih bolezni. Ampule (frontline, advantix,...) je potrebno nanesti na psa zvečer, saj je sredstvo proti klopotom občutljivo na svetlobo (fotosenzibilno). Uporaba ovratnic Scalibor je prav tako dobra rešitev. Za še bolj učinkovito zaščito je dobro hrani dodajati česnovne tablete Canina (Meko). Klopi so žal prisotni tudi pozimi, zato je zaščita nujna preko celega leta. Klopi prenašajo vrsto bolezni: erlihija, anaplazma, borelija, babezija (piroplazma), dirofilarija... vse so pri nas že diagnosticirane. Babezije je celo več, kot je veterinarji priznavajo in povzročajo veliko škodo tako, da jo je potrebno znati diagnosticirati oziroma računati z njeno prisotnostjo.

Če boste iskali celostno veterinarsko pomoč in nasvet pri Nabergojevih v pregovorno gostoljubnem Prekmurju, ste lahko prepričani, da se bo tudi vaš berni počutil domače in varno.

Mojca Sajovic

Vir: <http://www.nabergoj-vet-inz.si/>

Bioresonančna terapija je oblika elektromagnetne terapije v alternativni medicini. Princip zdravljenja je zasnovan na temeljih tradicionalne kitajske medicine. Temelji na najnovejših spoznanjih biofizike in kvantne mehanike, da je vsaka materija sestavljena iz energije, ki jo tudi seva v okolje s svojo specifično valovno dolžino ali frekvenco. To imenujemo frekvenčni vzorec. Med celicami potekajo stalne komunikacije, ki imajo nalogo izmenjavati informacije in usklajevati delovanje. Če na telo delujejo škodljive snovi (strupi, alergeni, virusi, bakterije...) ali obremenjujoča sevanja, lahko ti obremenilni frekvenčni vzorci ovirajo komunikacije med celicami, kar vpliva tudi na njihovo pravilno delovanje. Sprva se pokažejo manj izražene motnje kot na primer preobčutljivost, zmanjšana zmogljivost, kronična utrujenost, padec odpornosti, kasneje pa že kot organske spremembe z različnimi simptomi.

Med terapijo se informacije se s pomočjo aparature prenašajo v telo pacienta iz ampul s t.i. referenčnimi snovmi. Z elektromagnetnim nihanjem, ki je značilno za posamezen organ, terapevt v telesu vzpostavlja ravnotežje in posledično vzpodbuja samozdravljenje ter krepi imunski sistem. Z bioresonanco – tako kot z večino dopolnilnih metod zdravljenja - ne zdravimo simptomov, temveč poiščemo izvor obolenja in delujemo direktno nanj. S pomočjo informacijske tehnologije je leta 1980 nastala aparaturna BICOM (bio - communication). Nova terapija je postala znana kot bioresonanca oz. terapija z bioinformacijo. Današnje aparature premorejo že več kot 1400 programov za delo s pacienti. Za magnetno bioresonanco je značilno, da deluje nežno in nima stranskih učinkov, je tako diagnostična kot terapevtska metoda.

Metoda zdravljenja z napravo BICOM 2000 se je uveljavila v Evropi in je uradno priznana v državah EU. Zanimivo je, da je metoda razširjena v preko petdesetih državah tako za humano kot veterinarsko medicino, v ZDA pa je dovoljena le za uporabo v veterini.

Terapevt z bioresonančno napravo prebere valovanje izbrane snovi in jo nato usmerjeno, v terapevtskem postopku pošilja v telo z različnimi izbranimi možnostmi:

- brisanje informacij o valovanju alergenov v telesu (desenzibilizacija alergenov),
- slabljenje izbranih mikroorganizmov (bakterij, virusov, glivic, parazitov),
- krepitev posameznih organov ali organskih sistemov za njihovo okrevanje ali regeneracijo,
- uravnotežanje posameznih organov ali organskih sistemov v primeru njihovega prekomernega delovanja,
- podpora in izboljševanje posameznih čustvenih stanj.

BICOM bioresonančna terapija pride v poštev tudi pri vseh tistih obolenjih, kjer konvencionalna veterina ne najde ustrezne pomoči.

V veterini se uporabljajo tako stacionarne kot prenosne aparature. Slednje potrebuje terapevt pri večjih živalih, npr. pri konjih, kjer učinkovito pomagajo zlasti pri poškodbah in kroničnih bolečinah. Manjše živali pa med terapijo ležijo ali sedijo na pregledovalni mizi. Prenos podatkov poteka preko elektrod, ki jih živali namestimo pod hrbet, okončine, na glavo... Za posamezno žival terapevt naredi individualni načrt, prilagojen težavam posameznika. Pri tem je metodo mogoče kombinirati tudi z drugimi dopolnilnimi metodami in tovrstne informacije, npr. homeopatske, na enak način posredujejo pacientu.

Bioresonančna terapija je uporabna pri številnih težavah, najbolj uspešno pa zagotovo pri odpravljanju alergij (z 80 %-nim uspehom) in kronične bolečine, kroničnih vnetnih bolezni, bolezni jeter, prebavnega trakta, imunskega, nevrološkega sistema in sistema žlez z notranjim izločanjem. Razveseljiv je največji dosežek bioterapije, da je izredno uspešna pri zdravljenju Lymske borelioze.

Večina živalskih pacientov med in po terapiji kaže znake sprostitve. Žival je lahko nekaj prvih dni videti utrujena in popije večjo količino vode kot po navadi. V tem primeru je to le potrditev, da gre za čiščenje telesa. Običajno se znaten uspeh pokaže po treh terapijah, seveda pa je odziv živali vedno zelo dober. Še posebej odlično reagirajo mlajše živali.

Bioresonančna terapija pa ne bo uspešna, če skrbnik živali ne bo podprl zdravljenja s kakovostno hrano.

Sterilizacija in kastracija: dolgoročne koristi in nevarnosti

Lastnikom psov se sterilizacija oz. kastracija pogosto svetuje iz zdravstvenih razlogov in tradicionalno prepričanje je, da dovolj zgodaj opravljen poseg psa zavaruje pred nekaterimi boleznimi.

Pred nekaj leti pa je ugledna ameriška strokovnjakinja z Univerze Rutgers v New Brunswicku mag. Laura J. Sanborn proučila več kot 50 člankov na temo zdravstvenih (ne vedenjskih!) koristi in nevarnosti sterilizacije oz. kastracije in prišla do presenetljivih ugotovitev.

Sanbornova na splošno meni, da v večini primerov ni zdravstveno utemeljenih razlogov za kastracijo, zlasti še nedozorelih samcev, saj težave, povezane s posegom, prevladajo nad koristmi. Kastracija sicer res zmanjšuje tveganje za raka na modih, motnje v delovanju prostate in sladkorno bolezen, vendar pa poveča tveganje za kostnega raka (zlasti če je opravljena pred starostjo 1 leta), hemangiosarkom, zmanjšano delovanje ščitnice, debelost, raka na sečilih, ortopedska obolenja in alergijske reakcije na cepiva.

Pri psih je zadeva še bolj zapletena. Sterilizacija, opravljena pred starostjo 2,5 let, znatno zmanjša tveganje za tumorje mlečnih žlez, ki so sicer najpogostejši maligni tumorji pri psih. Poseg preprečuje vnetje maternice in tumorje na roditih. Obenem pa tudi sterilizacija ni brez negativnih učinkov: poleg tveganj, omenjenih pri samcih, je možna negativna posledica posega tudi urinska inkontinenca, ki se lahko pojavi kmalu po posegu ali v poznejših letih.

Članek Sanbornove tudi navaja, da so zapleti povezani s starostjo živali ob posegu. Kot kaže, sterilizacija oz. kastracija pri običajni starosti 6 mesecev ali celo manj vpliva na nagnjenost k določenim zdravstvenim tveganjem, katerim bi se zlahka dalo izogniti, če bi s posegom počakali do fizične dozorelosti živali ali pa se mu - zlasti pri samcih - sploh odpovedali, v kolikor ni medicinsko indiciran.

Vsekakor pa velja povedati, da se ravnovesje med dolgoročnimi nevarnostmi in koristmi za zdravje od psa do psa razlikuje. Upoštevati je treba starost in spol ter pasmo psa ter nemedicinske dejavnike posamezne živali.

Nina Barlič

Povzeto po:

Long-Term Health Risks and Benefits Associated with Spay / Neuter in Dogs

<http://www.naiaonline.org/pdfs/LongTermHealthEffectsOfSpayNeuterInDogs.pdf>

(Pred)prvomajske bernske mini počitnice v Poreču

Kot vsako leto nas spomladi zasrbijo pete in komaj čakamo našega prvega druženja. Že drugo leto zapored (po sedmih letih počitnic na Cresu) se vračamo v Poreč, natančneje v Hotel Village Laguna Poreč, kjer nam je bilo lansko leto res všeč. Kadarkoli se v klubu odločamo za spremembo lokacije naših počitnic, nam je najpomembnejše vodilo, da so naši psi dobrodošli, da nimajo preostrogih omejitev pri gibanju in da je tudi za nas, skrbnike dobro poskrbljeno. To v Poreču zagotovo zelo dobro znajo. Nastanitev v hiškah v parku sredi zelenja, nedaleč od glavne hotelske zgradbe in obale nam je omogočala prijetno bivanje in dovolj brezskrbnosti, ko so bili naši kosmatinci brez vrvic.

Nepopisni gneči na cesti navkljub smo se našli na avtocestnem počivališču Lom, se prešteli in jo nato skupaj mahnilo proti Poreču. Na obveznem postanku po prestopu meje smo sebi in našim kosmatincem namenili nekaj razgibavanja in požirek, dva, nato pa cilju naproti. Tudi letos sta nam topel sprejem pripravila Milica in Josip s Taro, ki so v poreški okolici tako rekoč domačini. Brez odvečnih besed se je med hiškami znašla vrsta stolov in mizic, na njih pa Josipove ribice v marinadi, po katerih smo si še

nekaj časa oblizovali prste. Ko smo splakovali popotni prah s črnim vinom in je bernska čredica nemoteno uživala, smo delali načrte za potepanja v naslednjih dneh.

Milica in Josip sta nas letos popeljala na izlet z barko, katere lastnik je gostoljubno in brezplačno na krov vzel tudi štirinožce. Bernski planšarski pes na ladji ni bil edina pasma, je bil pa vsekakor pozornost vzbujajoča. Dan je bil kot naročen: ravno prav topel

in sončen, morje pa mirno in vetrič prijeten, da ne bi moglo lepše. Obiskali smo Rovinj in Vrsar, pokukali v Limski fjord in uživali ob pomirjujočem pogledu na morske širjave. Med psi ni bilo zaznati nobenega nelagodja, očitno sta se dobra volja in naša pozitivna energija prenesla tudi nanje. Vsako vkrcanje in izkrcanje je potekalo tekoče, kot bi to naši kužki delali vsak dan in prav ponosni smo bili nanje. Da je svetovna bernska družina res prisotna na vsakem koraku, se je izkazalo tudi letos. Nemalo ljudi nas je ustavljalo in vprašalo to in ono o pasmi, eni so bernčka že imeli, drugi ga zagotovo še bodo....

Naslednji dan je minil v znamenju potepanj po istrskih mestecih Taru in Novem gradu, sledil je obvezni piknik v gozdičku ob obali, kjer je bilo na mizi – po uveljavljenem običaju – »ni da nik... od štajerskih mesnih dobrot do dolenskega cvička, brinjevca in nenadkriljive potice iz Trnovega... nekaj drobtinic je padlo tudi v gobčke vzorno ubranega pasjega krdele.

Zadnji dan prekratkih počitnic smo se na poti domov oglasili še v Humu, najmanjšem mestu na svetu. V prodajni galeriji in povsod drugod so kužki dobrodošli, zato tokratni obisk zagotovo ni bil zadnji. Mestece na vzpetini je polno drobnih zanimivosti, predvsem pa je zanimiva njegova pestra zgodovina.

Ko smo se objeli in si pomahali v slovo, je bilo očitno, da je za nami še eno prijetno bernsko druženje, ki nas povezuje in spleta prirsčne vezi. Iskreno hvaležni smo Milici, Josipu in Tari, ki so nas ponovno prizadevno in gostoljubno vodili od ene do druge zanimivosti, pa seveda našemu doktorju Petru, ki je bdel nad zdravjem naše odprave. Ker smo bili skupaj z našimi bernčki vsi zdravi in dobre volje, je, da ne bi bil povsem brez dela, tudi letos prevzel poveljstvo nad »športno sekcijo«.

Poreč, nasvidenje naslednjo pomlad!

Mojca Sajovic

Potepanje po Umbriji in Toskani

Za letošnje prvomajske praznike smo se odločili poizkusiti nekaj drugega kot 'standardno' Hrvaško morje in smo jo mahnilo v Umbrijo. Če pa že gremo tako daleč, potem nikakor ne gremo v apartma, ampak nujno potrebujemo samostojno hišico z bazenom, tako, a ne, kot so na vseh reklamah za Toskano. No, glede na to, da smo bili samo štiri + Jilli (= nerazvajena bernka), smo že za začetek porabili kakšno minutko več, da smo našli primerno namestitev. Vse vile za najem so seveda namenjene več družinam, take za 10 ljudi so pa kljub vsemu bile tudi za nas malo prevelike. Ko uspeš najti hišico (ker to že ni več vila) za 4-6 ljudi, pa iščeš naprej še tako, kjer piše, da so dovoljene živali. Najdeš torej idilično hišico, ki stoji na vrhu hriba, do nje pelje par kilometrov zasebne makadamske ceste, pred njo je bazen, ... skratka, ja, ta bo naša! Ni hudič, da, ko se že odločiš, najdeš pod opisi dvakrat podčrtano in odebeljeno besedilo **"small pets only!!"**. Hhhmmmm.... Bi lahko Jilli spadala pod majhne kužke? Če jo prinesem v cekarčku? Ji obesim na desno uho mašnjico? Pa smo se odločili: hiška bo že plačana, mi bomo tam, Italijanček nas že ne bo mogel poslati nazaj domov! Kljub prepričevanju je vseeno 'nekje zadaj' celo pot ključalo... Bomo pozno popoldne morali iskati novo namestitev? Izteklo se je, pravzaprav, po najbolj optimističnem scenariju. Pred hišo je čakala Italijanka in ne Italijanček, našemu 'small pet-u' namenila kratek pogled in nam predala ključce...

Potepanje po deželi je, proti mojim pričakovanjem, bilo precej trd oreh. V Sloveniji smo navajeni, da lahko poljubno voziš po makadamskih cesticah, iščeš kotičke in potke za sprehod po naravi. Tam pa je zadeva precej drugačna. Skoraj vse take cestice so zasebni dovozi do posestev, kjer povsod piše, da je prehod prepovedan. Poleg tega so vse površine kmetijsko obdelane, povsod sama polja in nobenih travnikov po katerih bi se lahko hodilo. Drugo razočaranje sem doživela, ko sem na vsak način želela iti k kakšnemu jezeru. Obiskale sva tri... In pri nobenem se ni dalo priti do vode, pri enem je bilo na

peščeni obali celo opozorilo, da ne zabredi v pesek, ker ne boš mogel ven... Nama, ki sva bolj navajeni potepanja po 'divjinah', Toskana in Umbrija s tega stališča nista bili preveč naklonjeni. Je pa tudi res, da povsod v priročnikih piše, da v lokalnih turističnih pisarnah dobiš zemljevide in napotke za trekking, vendar do tja nisva uspeli priti in sva podeželje spoznavali bolj iz avtomobila.

Naslednja faza našega potepanja so bili obiski znanih mest. Na našem (ne preveč dolgem) seznamu, ker, kot rečeno, se midve upirava takim mestnim sprehodom, so se znašli Siena, San Gimignano in Firenze. Za to smo rezervirali dva deževna dneva, v sočnih dneh je bila temperatura namreč že 30 stopinj in zato popolnoma neprijetna za obisk kamnitih mest z bernčkom. Nužen namig: obvezno pred vstopom v mesto najti kakšno 'flikico' trave in opraviti potrebe s kužkom, ker znotraj obzidij ne bo niti kvadratnega centimetra zelenega... Italijani se v odnosu do takih malih živali, kot so naši tribarvni lepote, strogo delijo na dva pola. Eni odskočijo, ko je pes še 2 metra od njih še za 2 metra, drugi pa že na daleč tulijo "Bella!", "Bellissima!", pritečejo, želijo božat kužka in se pogovarjat (seveda Italijansko). V Sieni me je ustavila gospa, ki ima doma berko in mucko in mi pokazala na svojem telefonu filmček, kako se igra. Tudi gostilne in lokali so vsi po vrsti naklonjeni kužkom. V enem tednu se nam je (zunaj smo jedli 2x na dan), samo enkrat zgodilo, da nas niso pustili v gostilno – v Firencah, s popolnoma premočenim kožuhom, v lokal velik cca. 10 m². V enem lokalu je lastnik ves čas našega obiska stal pred vhodnimi vrati in mimoidečim kazal, kako lep kuža je pri njem na kosilu. V naslednjem smo dobili od natakarja v gobček polovico biftka pa še malo teletine za povrhu.

Skratka: kljub vsemu sta Umbrija in Toskana zelo lepi in vsekakor vredni obiska, manko sprehodov po naravi pa lahko nadomestite s potepi po mestih, le kuža mora biti navajen hoje v kar precejšnji gneči in seveda lepo vzgojen za obisk lokalov in gostiln. Pa ne pozabiti na nahrbtnik s prenosno posodo in kakšnim litrom vode!

Barbara Šolc z Jilli

Spomladanski piknik na Polževem

Očitno je turistična točka nad zgodovinskim mestecem Višnja gora vredna pozornosti in obiska, saj se skrbniki bernijev zelo radi in množično vračamo

Cel teden smo se zaskrbljeno ozirali v nebo in prebirali neugodne vremenske napovedi, ampak na prvo junijsko soboto je posijalo sonce. Gostoljubni najemniki Hotela Polževo so ob enajsti uri dopoldne, ko smo se pričeli zbirati na s soncem obsijani ploščadi, komaj držali odprte oči, saj je bila za njimi zelo delavna noč. V velikem šotoru ob hotelu, kjer je bilo dovolj prostora za vse nas, so namreč malo prej končali s poročnim rajanjem. Kljub temu so nas ob prihodu čakali sveži sendviči in aperitiv, medtem pa je blagajničarka Meta delila rdeče PRO PLAN klubske rutice in vzorčke hrane Cibau, ki jih je pripravila trgovina Dogmania, Grosuplje.

Tokratni piknik je bil v znamenju mladičkov, saj je bilo štirimesečnih puhastih medvedkov kar sedem, pa tudi sicer je bila poprečna starost skoraj tridesetih bernijev relativno nizka. Prvega izziva – sprehoda do bližnje gotske cerkvice sv. Duha na vzpetini nad hotelom – smo se zato lotili v zmernem ritmu in ravno prav ogreli noge in tačke za naloge, ki so nam jih ta čas pripravili naši inštruktorji šolanja. Da, prav ste prebrali: na predlog Janeza Valiča, člana našega upravnega odbora, smo rdečo nit piknika posvetili šolanju. V goste smo namreč povabili inštruktorice šolanja iz Kinološkega društva Grosuplje, ki so s pomočjo našega Zorana – Hugota razdelile prisotne kužke v tri starostne skupine. Zagotovo je bila najmlajša skupina najbolj vredna pozornosti, Sonja Obolnar pa je zanje pripravila pravi povzetek male šole. Mali nadebudneži so se preizkusili v premagovanju strahu pred zaveso iz plastenk, v hoji po mreži in med stožcem, v skakanju preko ovire in v teku skozi tunelček. Bilo je več kot uspešno in neskončno zabavno, Sonja pa je ugotovila, da se mladički zelo samozavestno podajajo preko ovir in da se ničesar ne bojijo. Ker so bili vsi sorojenci iz istega legla psarne Bernieshine, lahko mirno zapišemo, da sta se vzreditelja pri vzgoji in socializaciji mladičkov dobro odrezala. Za konec mini tečaja smo se naučili še pravilne igre z mehko igračko – plenom. Sonja je tečajnikom hitre male šole razdelila tudi pisne povzetke z vsemi potrebnimi nasveti in domačimi

nalogami za skrbnike.

V drugi skupini so se zbrali berniji, stari med dvema in petimi leti, ki so skupaj s svojimi vodniki že lahko pokazali, kaj znajo oziroma ne znajo. Večina jih je obiskovala vsaj malo šolo, zato težav ni bilo. Inštruktorica in sodnica Ana je povedala, da se potrjujejo njene dobre izkušnje in mnenje o pasmi, ki je ob primerni socializaciji res nepro-

SLOVENSKI KLUB ZA BERNISKE PLANŠARSKÉ PSE

Predole 23, 1290 Grosuplje

e-naslov: bernski.klub@gmail.com

fax: ++ 386 (0)1 786 51 46

Davčna št.: 568 92292

Št. računa: 03108-1000476720

UPRAVNI ODBOR:

Mojca Sajovic: predsednica kluba (041 631 616)

Nina Barlič: podpredsednica kluba (041 365 748)

Barbara Šolc: tajnica (041 669 046)

Metka Kjuder: blagajničarka (041 659 621)

Ivan Janežič: član (041 612 007)

Janez Valič: član (01 430 0040)

Zoran Borovšak: član (070 848 274)

NADZORNI ODBOR:

Ksenija Potočnik, predsednica (031 618 748)

Danica Rebov, članica (040 606 796)

Tone Burjak, član (041 488 489)

LETNA ČLANARINA po sklepu skupščine kluba z dne 18. 2. 2012: redni člani – 25 €, pristopnina 5 €; družinski člani – 12 €, pristopnina 3 €; Novim članom, ki poravnajo članarino od meseca novembra dalje v tekočem letu, se prizna plačana članarina tudi za naslednje koledarsko leto.

NOVO: Lastniki mladičev, kupljenih pri vzrediteljih – članih SKBPP, pri vpisu ne plačajo pristopnina.

VZREJNO-TETOVIRNI REFERENTI

ŠTAJERSKA REGIJA:

Ksenija Potočnik, dr.vet.med. (SKBPP)

Glavarstvo 22, 2391 Prevalje

031 618 748

GORENJSKA IN LJUBLJANSKA REGIJA

Tomaž Petrič dr.vet.med (KD Ljubljana)

Šujica 108, 1356 Dobrova

041 772 326

PRIMORSKA REGIJA

Mladen Štrkalj dr.vet.med (KD Obala)

Benčičeva 6, 6000 Koper

05 628 35 37, 050 640 892

DOLENJSKA IN KOČEVSKA REGIJA

Mag. Peter Levstek dr.vet.med (SKBPP)

Gubičeva 14, 8210 Trebnje

07 304 44 72, 031 624 154

DRŽAVNA VZREJNA KOMISIJA ZA BPP PRI KZS

Jelka Simčič, predsednica (tel: 01 282 22 89 zvečer; jelka.simcic@siol.net); Litijska 12, Ljubljana

blematična, da so berniji dobri spremljevalni in družinski psi, ki jih ni težko lepo vzgojiti. Tudi v njenih tečajih z bernci ni težav, imajo lep značaj in v njeni skupinici so bili vsi točno taki. Navdušili so jo ti tipični predstavniki bernijev, ki so prišli od vsepovsod in tekali okrog spuščeni ter sproščeni, kar ni ravno značilno za mnoge druge pasme. Tudi v razgovoru z vodniki nihče ni izpostavil problemov, ki bi jih imel s svojim psom. Pri vaji odpoklica je pri mnogih prevladala njihova družabna narava, ko je moral vodnik malce počakati na svojega kosmatinca, ki je imel pred prihodom k vodniku še »nujen opravke« pri katerem od pasjih prijateljev ... vendar jim tega ne gre zameriti. Vsem skrbnikov bernijev pa svetuje obisk tečaja in opravljanje izpita B-Bh, predvsem zaradi gostote psov v urbanem okolju in velikosti psa, ki ga imamo. Tretjo skupinico odraslih psov z vodniki je prevzel Zoran – Hugo, ki je s svojimi bogatimi izkušnjami pomagal odgovoriti na kup vprašanj: vlečenje na povodcu, problemi s poštarji, z drugimi psi, otroci,.... Pripravil je tudi niz nagradnih igric, kjer smo sodelovali s svojimi kužki. Ste že kdaj nosili čez ovire v žlici žogico za golf, na drugem koncu povodca na isti roki pa imeli še svojega bernija? Ni

ravno enostavno, ampak našim kužkom je bilo povsem jasno, da je potrebno pomagati svojim vodnikom. Ura se je neverjetno hitro pomikala proti času za kosilo, ko smo posedli za mizo, naši kosmatinci pa so se udobno namestili pod njo. Pogled, ob katerem zapoje srce, zares! Utrujeni malčki so odspali svoj dnevni obrok, pa tudi malo starejši so jih z veseljem posnemali. Po kosilu pa smo spet nadaljevali z druženjem, ki se je za nekatere zavleklo kar do večera.

Na koncu velja posebna zahvala inštruktoricam KD Grosuplje Ani Doganoc, Sonji Obolnar in Danijeli Žalik ter našemu Zoranu Borovšaku za pestro izbiro programa in odlično izvedbo.

Za fotografije smo hvaležni Igorju Kjudru in Danielu Mlakarju, lahko si jih ogledate na spletnih straneh. Prisotnost našega mag. Petra Levstka, dr.vet.med. je tudi tokrat odgnala večino zdravstvenih težav. Le ena porezana blazinica je skazila popolno brezskrbnost, a se tudi ta uspešno celi. In seveda hvala vsem skoraj šestdesetim udeležencem piknika, ki ste našemu prijetnemu pomladnemu druženju dodali bernski utrip.

Mojca Sajovic

Plavanje je zabavno

Skrbniki tistih psov, ki se radi zapodijo v vodo, so poleti zagotovo v prednosti

Skupni poletni trenutki s psom vključujejo tudi igro v vodi in ob njej, zato je pomembno, kako mladička oziroma mladega psa navajamo na vodo. Najbolje je izbrati mirno jezersko površino, voda naj bo čista in dovolj topla, da lahko vanjo zabredemo tudi sami. Za prvo izkušnjo je bolje izbrati sladko vodo kot morsk, saj se bo kuža zagotovo hotel spotoma tudi odžejati. Morska voda, ki jo kuža popije, ponavadi povzroči hudo, a na srečo kratkotrajno drisko, zato psu ne dovolimo, da slano vodo pije. Vedno pa naj ima na razpolago svojo skodelico pitne vode.

V Sloveniji je kar nekaj jezerc, ki so sicer ob poletnih koncih tedna dobro obiskana, čez teden pa lažje najdemo miren kotiček zase in za svojega psa. Tudi pri spoznavanju z vodnimi radostmi velja pravilo postopnosti: izkušnje naj bodo vedno le prijetne, psa ne silimo v vodo, če tega sam ne želi. Dovolj bo, če kuža na obrežju zapletemo v igro z njegovo najljubšo igračo, nato pa se skupaj pomikamo v bolj globoko vodo. Za tiste najbolj vztrajne, ki se ne pustijo zvabiti v mokro opojnost, bo zagotovo pomagala moč krdela. Na izlet povabimo prijatelje s psi – plavalci, v družbi katerih se kuža sicer dobro počuti. V njegovem jeziku ga bodo zanesljivo prepričali, da je vredno poizkusiti.

Plavanje skupaj s psom je prijetno razgibavanje tako za skrbnika kot za psa, za neizkušene pa je pomembno poudariti, da se pes rad nasloni oziroma opre na skrbnika, pri tem pa ta v vodi ne čuti, da ga je pes nehote pošteno opraskal. Za plavanje s psi, ki se radi oprimejo svojih skrbnikov, je torej najbolje obleči majico. Posebno pozornost je treba nameniti psu na obrežju rek. Nekatere so nevarne s svojimi brzicami in vrtinci: preden spustimo psa v vodo, se prepričajmo in morda celo zavarujemo psa z dolgim povodcem in oprsnico.

Igro je potrebno vedno prilagoditi zmogljivosti, starosti in pasmi psa. Psi vseh pasem, ki jim je plavanje položeno v pasjo zibelko, bodo z veseljem prinašali predmete iz vode, zato je taka igra lahko neskončno zabavna. Kljub temu, da so nekateri psi v vodi pravi uživači in prinesejo iz vode dobesedno karkoli, velja poudariti, da jim nikdar ne smemo metati kamenja. Najmanj, s čemer lahko računamo, je poškodba zob. Za pse v vodi so nadvse primerne igrače iz družine Kong. Izberemo plavajoče, dobro vidne in take, ki imajo vrstico, s katero lahko podaljšamo met ali igračo lažje povlečemo k sebi. Za prinašanje iz vode pravzaprav lahko dobro služi vse, kar plava, kar ima kuža rad in kar lahko dobro zgrabi. Predvsem mora biti predmet dovolj velik,

da ga kuža po nesreči ne požre. Nekateri večji psi bodo z veseljem vlekli za vrv, na kateri je privezan plavajoč predmet.

Psa po plavanju v poletnih razmerah ni potrebno posebej sušiti, poskrbimo le za ušesa, ki jih nežno osušimo s tanjšo vpojno tkanino ali vato. Izkušnje skrbnikov glede tuširanja po kopanju v morju so zelo različna, vendar vsi trdijo, da morska voda dobro vpliva na kožuh in na zdravje kože. Posebno pozornost je potrebno posvetiti le negi blazinic, ki so v ekstremnih okoliščinah posebno izpostavljene: ostre skale, morska voda in razbeljen asfalt naredijo svoje tako, da je umivanje tačk in mazanje z zaščitno kremo zelo na mestu. Če sol psa draži in se praska, potem je kopanje seveda potrebno, večina psov pa sicer brez težav preživi čas do naslednjega kopanja v sladki vodi tudi s slanim kožuhom. Odličen stranski učinek le-tega pa je, da klopom slana koža ne ustreza in se je na daleč izogibajo. Bolj kot tuširanje pa je pomembno razčesavanje dlake, da se ta ne sprime in se pod njo ne razvije gnojno vnetje, t.i. hot-spot. Pred spanjem kužku prav zato z vlažne dlake odstranimo ovratnico.

Plavanje, še posebej v morju, ima za psa tudi terapevtski učinek. Za vse starostnike z gibalnimi težavami je plavanje odličen način za ohranjanje kondicije in mišične mase, za tiste po operativnih posegih na okončinah pa je dopust na morju tako rekoč »na recept«: poiščemo peščeno ali mivkasto obalo, psa pripravimo na povodec in hodimo z njim vzdolž obale tako, da mu voda sega do trebuha. Dolžino sprehoda je ponovno treba prilagoditi stanju psa, predvsem pa moramo poskrbeti, da mu je prijetno in zanj varno.

Pes je telepatsko bitje in odlično zaznava razpoloženje skrbnika. Tako je tudi zaradi naših kosmatincev treba pustiti doma prepire, nervozo, stres in skrbi, saj bomo v skupnih počitnicah s psom v in ob vodi dobili svojo dobro voljo stokratno povrnjeno.

Mojca Sajovic

MOJ BERNI – glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse, št. 2/2012. Izdajatelj: SKBPP, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja tri do štirikrat letno, namenjeno je članom kluba in je brezplačno. Vsakokratna naklada je prilagojena trenutnemu članstvu. Besedila niso lektorirana!

Urednica: Mojca Sajovic

Člani uredniškega odbora: Nina Barlič, Barbara Šolc

Priprava in tisk: Amset d.o.o., Grosuplje